

Senioren aan het woord

Cleo Klapholz & Yannick Moyson

Woonzorgcentrum Sint Anna

Senioren aan het woord

Cleo Klapholz & Yannick Moyson

Woonzorgcentrum Sint Anna

In samenwerking met Zorgbedrijf Antwerpen en Literatuur Vlaanderen, gingen dichters Cleo Klapholz en Yannick Moyson in 2024 op visite bij de senioren van woonzorgcentrum Sint Anna te Berchem. Zij lazen met hen gedichten over de Stad Antwerpen en gingen met hen in gesprek. De levensverhalen van de senioren werden samen met de dichters omgevormd tot gedichten en geportretteerd door 2 tekenaars, Juno Lauwers en Elisabeth Roggeman. Er werden 2 toonmomenten georganiseerd waar alle gedichten werden voorgedragen en waarbij het muzikaal duo Kris & Marianne muziek bracht uit de tijd van de senioren.

De volgende senioren namen deel aan de sessies:

Adriaensen Linda, Argyl Tony

Arinckx Liana, Anthoni Christiane

Cappaert Raymondus, Decap Linda

Gijssen Paula, De Rijck Dirk

Goossens Maria, Goovaerts Alfons

Huygens Gaby, Heule Vera

Kempenaers Eddy, Marcus Dirk

Leemans Maria, Minnen Willy

Rutten Linda, Tiest Ingrid

Van den Branden Lucia, Van Cauter Roger

Van Hulsen Marie Rose, Van der Perren Maria

Van Hoornyck Rita, Van den Durpel Willy

Van Meerbeeck Gerda, Van Melkebeke Chantal

Verschaeren Eugeen, Verschueren Sylvia

Verwerft Martha, Wilmssen Maria

Yannick
aan het
woord

Yannick Moyson

“De praatstoelen werden vakkundig geprepareerd, de tongen gesmeerd. Ik heb als mens en dichter erg veel geleerd tijdens deze bijeenkomsten. Ik heb niet alleen een stukje van mijzelf mogen delen, maar heb er ook een hele groep gezellige tantes en nonkels bijgekregen. Ik ben dankbaar!”

't zal wel zijn

Als gij kwaad op mij zijt, dan is dat niet mijn probleem waarmee ik niet claim dat het in de liefde altijd even makkelijk is

want afstand scheidt nabijheid en de vrijheid is net zoals u zowat het mooiste dat er is, dat is geen mening, maar de waarheid.

Transparantie

Gedane zaken nemen geen keer
er wordt over gezwegen in alle stilte
maar waar geraken we dan nog
buiten stilstand, waar rust doet roesten
we moeten het aan de tand en op de korrel
gespekt met geduld en respect, met integer intellect
we gaan door en zien het dan wel waar we belanden
want anders vis je standaard tussen het net
en dat willen we net niet natuurlijk.

Planttrekkers

Als kind zat er al een rebel in mij
en als ik het weer eens had uitgestoken
dan was de straf patatten poten
maar ik was sneller dan onze pa en ma
dus voor zij ze konden rooien, was ik al gaan oogsten
om ze dan snel aan onze buurvrouw te verkopen

Boekdelen

Mijn leven leek een grote vakantie vanuit mijn camioncabine
mijn collega chauffeurs waren mijn burens, altijd veel volk in de buurt
mijn zoon, leerde ik rijden op zijn vijf jaar, echt waar en gelukkig maar
want toen ik hem wilde vertellen over de bloemekes en de bijtjes
zei hij zonder zwans, vader, als ge iets wilt weten,
moogt ge me altijd bellen

Dorpeldrang

De wereld is ons dorp geworden
dat was dan ook direct het einde van de maatschappij
nu zijn het nummerkes die tellen, op schermpjes bellen
terwijl we gisteren nog met de hondskar rond leken te lopen
lijkt het vandaag meer op een rattenrace
dus met een zucht denken we dan even terug
aan de tijd toen elke vrijdag, nog een goeie vrijdag was

Goede raad I

Het leven is te kort om elkaar af te maken
dus vullen we maar beter aan
we zijn allemaal vreemde wezens, beesten of dieren
het is slechts kwestie van dat net lief en goed te wezen
dus neem een teug van de schone deugd

Goede raad II

Blijf trouw, vooral aan jezelf
en dans, op de eer van je familie
drinkt ne Leffe, dan blijfde effe
maar laat dat het enige zijn dat zwaar is
zodat je tegenslagen kan pareren
en durft te blijven proberen
want dat is de essentie van't leven

Goede raad III

Zie de humor van alles in
want zonder onzin heeft het geen zin
zit er in geen enkele zin zinnigheid
en ontsnapt de ontspanning die gezocht
zelfs zonder verlichting, is er altijd nog de zelfspot

Creatieve kinkslagen

We zijn poëtische pipo's
vergane glorie die niet verloren gaat
een zootje ongeregeld die het onmogelijke mogelijk maakt
we scherpen de tongen, net als de tekenaar haar potloden slijpt
planten bomen en zaadjes als ideeën
uit de liefde voor de kinderen van onze geesten.

Cleo
aan het
woord

Cleo Klapholz

“De adviezen denderen door de wolkenstroom van wijsheid. Ik kan niet wachten om deze door te geven en veelal te eren met mijn toekomstig kind. De wervelende woorden gaven mij meerdere inspiratie dromen, de vele verhalen steek ik in in mijn archiefkast van het leven”

Geuren

De geuren van de herinnering
kunnen mij herhaaldelijk bekoren
Ook al waan ik me soms verloren
in de voetsporen van het verleden
zijn er geuren die mij leiden tot melancholische herkenning
Warme wafels die me doen denken aan mijn ouderlijk huis of het
pannenkoekenbeslag dat alles zoeter maakte thuis
de vrijdagse friet kan ik ook niet vergeten
al stond ik als jongste altijd laatste in de rij
de verse pizzadegen die mijn man maakte mogen ook niet ontbreken
ontzettend gelukkig proef ik die italiaanse smaken nog steeds
het heerlijke verleden met haar geuren ontluikt de herinnering telkens weer in mij

Het Geheugen

Het geheugen wordt open getrokken als een archiefkast

Het bewustzijn is de lamp die bepaalde herinneringen kan oplichten uit deze donkere lades

De vroegere ervaringen geven vorm aan de horizon van het leven en nieuwe belevissen krijgen een plek op die uitgestrekte evenaar

De vergeten herinneringen zijn dan rimpels in de zee van het bestaan

Ze zijn nooit helemaal weg en in het zonlicht van nu nog steeds relevant

Herinnering

Het leven heeft me al enorm veel gegeven

en de herinneringen blijven steeds bij mij

Van beeldige bureen tot groteske geuren

van warme oorden tot soms het kille antwerpen Noord

Op veel plaatsen heb ik mij thuis gevoeld , omringd door dierbaren
tastbaar nabij

met een vleugje plezier en een snufje weemoed

Liederen

Als de liederen daveren door de ruimte
gaat het senioren hart sneller slaan
vreemd is het niet, zelfs de strangers wisten het al
dat Antwerpen het middelpunt van het universum is
want
"De groenplaats , de meir , de keyserlei.
Daar emme kik , m'n hart verloren."

Advies

Geef mij een goede raad voor de toekomst
Geef mij inzichten voor mijn kinderen
Leer mij wat de jaren jullie hebben gegeven zodat ik dit kan
meenemen
Dans kind dans, op de eer van de familie
Heb lief zoals nooit tevoren
Wees niet egoïstisch en geloof in het goede
Heb vooral geduld, want gedane zaken nemen geen keer

Dirk

Dirk heeft een Braziliaanse schone op het oog,
In de taal van passie is hij heel droog.
Rio in zijn hoofd, samba in zijn hart,
Komt bij haar aan en smelt zoals altijd apart

Willy

Willy, in de kroeg, van pint naar pint,
In elk gesprek zit er misschien wat lint.
Laat de tijd maar schuiven, hij weet wat hij doet,
Lukt het niet met bier, dan met een knipoog zo
zoet!
Yeah, zo rolt Willy, altijd met goede moed.

Eddy

Eddy in zijn militair uniform,
Droomt van een frituursnack, warm en enorm.
Dochter van de kapitein bakt friet met flair,
Yoghurt of mayo, maar haar glimlach trekt hem
steeds weer.

Op de Open Weg

Achter het stuur, een wereld aan mijn voeten,
De open weg, mijn vrijheid, mijn troost.
Kilometers vlogen voorbij, als een droom,
In mijn camion, mijn tweede thuis, mijn domein.
De wind door mijn haar, een gewaarwording van ruimte,
Ver weg van de stad, waar het leven nooit rustte.
Met elke bocht een nieuw perspectief, een nieuw zicht,
Op landschappen die me keer op keer verblijden.
Ik zag de zon opkomen boven de velden,
En de sterren twinkelen aan de hemel, helder.
Ik reed door bossen, langs rivieren, en over bergen,
En in elke nieuwe plek vond ik weer een verlangen.
Het stuur, glad en vertrouwd in mijn handen,
Een verlengstuk van mezelf, over land en landen.
De motor gromde, een vertrouwd geluid,
Terwijl ik keek naar de wereld, zo kleurrijk en wijd.

Antwerpen, mijn Stad

Antwerpen, mijn stad, mijn tweede thuis,
Je klinkerstraatjes, je pleinen, je bruis.
Van de Schelde tot de Meir, een palet aan kleuren,
Een stad die leeft en ademt, in al haar facetten.
Ik herinner me de markten, vol leven en bedrijvigheid,
De geur van versgebakken brood en haring, zo heerlijk.
De kathedraal, een baken van rust en schoonheid,
En de vele verhalen die in deze stad werden geschreven.
Ik wandel door de straten, en voel de geschiedenis,
De geur van wafels en de klank van de klokken.
Hier zijn mijn wortels, hier is mijn thuis,
Antwerpen, mijn stad, waar mijn hart altijd zal zijn.
Ik zie de stad veranderen, groeien en bloeien,
Maar de essentie blijft hetzelfde, dat weet ik zeker.

Maria

Maria bloost als ze Frankske ziet,
Achter de goal, met een hart vol verdriet.
Rode wangen voor haar eerste keer,
In haar dromen scoort Frankske steeds weer.
Ach, de liefde is voor Maria heel teer.

Martha

Met de boerderij vol leven en gezelligheid,
Altijd in de weer met een groot gezin,
Ruizig en gekletter van pannen en borden,
Tezamen lachen de kinderen en de dieren,
Het lijkt wel een circus met al die drukte,
Alles in het huis is altijd een feest!

Paula

Prachtig glimt de ring, die Paula zo liefheeft,
Altijd voorzichtig, zodat hij niet valt,
Uit de juweliersdoos is hij nooit weg te denken,
Lichamelijk blijft hij altijd perfect om haar vinger,
Als de ring glinstert, denkt Paula: "Dit is de mooiste
erfenis!"

Boerderijherinneringen

Op de boerderij, daar groeide ik op, sterk en gezond,
Omringd door dieren, in een wereld van groen.
Koeien die graasden, geiten die sprongen,
En ik, een klein meisje, dat zorgeloos zong.
Verse melk, rechtstreeks van de koe,
Een smaak die ik nooit zal vergeten, zo puur en zo zoet.
De geur van hooi en mest, een geur die ik herken,
Een herinnering aan een tijd zonder zorgen, zonder stempel.
Ik hielp met het voeren van de dieren, met het melken,
En leerde de waarde van hard werken.
De natuur was mijn speeltuin, mijn klaslokaal,
En ik verkenden elke hoek en elk dal.
De nachten waren stil, behalve het gekrielt van de kikkers,
En het geblaf van de hond die waakte over de kippen.

Muizeke, mijn vriend

Een klein, pluizig wezen, mijn beste vriend,
In zijn ogen schitterde een wereld zonder eind.
We speelden samen, knuffelden tot in de nacht,
Zijn spinnende motor, een zacht en vertrouwd licht.
Nu ben je weg, mijn kleine vriend, mijn hart is zwaar,
Maar in mijn herinneringen leef je altijd klaar.
In elk hoekje van mijn huis hoor ik je nog miauwen,
Een onuitwisbare stempel, die je hebt achtergelaten.
Ik mis je spinnende motor, je zachte miauw,
Je aanwezigheid in huis, was altijd zo vertrouwd.
In mijn herinneringen leef je voort, altijd nieuw,
Mijn kleine Muizeke, mijn vriendje, zo trouw.
Ik zie je nog zitten, in mijn favoriete stoel,
Je kopje in mijn hand, terwijl ik voorlas uit een boek.

Ingrid

In de spotlights schittert Ingrid als een ster,
Nooit valt haar stem, altijd puur en klaar,
Groots zingen doet ze, zonder enige vrees,
Rap het publiek juicht, zo'n krachtige expressie,
Iedereen zingt mee, zelfs de katten van de burens,
Daarnaar eindigt ze met een knaller, iedereen wil nog een keer!

Vera

Voor de spiegel oefent Vera met volle overgave,
En elke noot klinkt als een melodische golf,
Ritmes dansen door de kamer, alsof ze op een podium staat,
Als ze klaar is vraagt de kat: "Was dat een concert of karaoke?"

Tony

Tony de hond speelt altijd de hoofdrol,
Onder de tafel liggen de speeltjes verspreid,
Niet te stoppen, hij rent rond met Vitalski,
Yes, zelfs als hij mondharmonicaat, danst Tony vrolijk mee!

De Ring van Mijn Moeder

Een gouden band, een eeuwige belofte,
Van ouders aan kind, een liefdevolle boete.
Aan mijn vinger draag ik hem, dag in dag uit,
Een tastbare herinnering, een waardevol fruit.
In elke krasje, een verhaal verborgen,
Van lachende gezichten, van liefdes die zorgen.
Een schat aan momenten, die ik koester in mijn hart,
Een band die nooit verbroken zal worden, vanaf het start.
Ik zie haar nog voor me, terwijl ze de ring om mijn vinger schoof,
Haar ogen glinsterden van trots en liefde, zo mooi.
En hoewel ze er niet meer is, voel ik haar nabij,
In elke glimlach, in elke traan die ik ooit heb gehuild.

Josef Ansen

Josef Ansen, een naam die voor altijd in mijn hart gegrift staat,
Mijn eerste liefde, zo jong en zo onbevangen.
We wandelden hand in hand langs de Schelde,
En droomden van een toekomst samen, zo helder.
Maar het leven schrijft soms anders, en scheidt de wegen,
En ik bleef achter met een hart vol verlangen.
Jij ging je eigen weg, en ik de mijne,
En hoewel de tijd verstrijkt, blijft de herinnering schijnen.
Ik denk nog vaak aan die zomeravond,
Toen we onder de sterrenhemel zaten,
En de wereld leek zo klein en de toekomst zo groot.

Linda

Langs de straat met een opvallende hoed,
In een café waar de mensen zich afvragen,
Niet vaak zie je iemand met zo'n bijzondere kap,
De ober glimlacht en zegt: "Dat is zeker een stijlstatement!"
Als ze de zaak verlaat, is iedereen onder de indruk van de kap.

Willy

Wat een chaos op zijn schildersezel,
Ik dacht dat hij een meesterwerk maakte,
Letters en kleuren overal, zonder enige zin,
Lekker, soms lijkt zijn kunst wel op een puzzel,
Yes, zelfs zijn vrienden zeggen: "Wat een uniek kunstwerk!"

Eerste liefde

Een jonge liefde, bloeiend als een roos,
Een hart dat klopte, wild en onbevreesd.
Een blik, een glimlach, een wereld die ontstond,
Een droom die leek te duren tot in eeuwigheid.
Maar tijd verstrijkt en alles verandert,
En soms moet je afscheid nemen van het verleden.
De herinnering blijft, een schat die je bewaart,
Een kostbaar geschenk, dat nooit zal vervleden.
Ik bewaar nog steeds die oude foto,
Waarop we samen lachen, zo onbezorgd.
En hoewel de liefde voorbij is, de vriendschap blijft bestaan,
Een stille getuige van wat ooit was.

Verloren in de Stad

In de drukte van de stad, voel ik me soms verloren,
Op zoek naar een plek waar ik echt thuishoor.
Ik wandel door de straten, maar vind geen rust,
En mijn gedachten dwalen af naar het verleden, zo juist.
Ik mis de stilte van de natuur, het gezang van de vogels,
De geur van vers gemaaid gras en bloeiende bloemen.
Maar ik weet dat ik moet doorgaan, mijn weg verder gaan,
Op zoek naar een nieuwe start, een nieuw begin.

Fons

Fijnste camionchauffeur, dat is hij echt,
Onderweg met zijn lading vol lekkernijen,
Niet te stoppen, zelfs niet voor een koffiepauze,
Spijtig dat zijn camion soms in de file blijft staan!

Christiane

Chocolade is altijd een goed idee,
Het probleem is alleen dat ze altijd te laat is,
Raak altijd net te laat, nooit op tijd voor de show,
In plaats daarvan komt ze aan en is alles al weg,
Soms vraagt ze zich af of ze ooit nog eens geluk heeft,
Telkens weer op zoek naar de restjes die ze nooit vindt,
In ieder geval is ze expert in het missen van lekkernijen,
Ach, wie heeft er ook niet een keer een hap gemist?
Nieuwsgierig blijft ze dan ook altijd naar de volgende keer,
Nu ja, er is altijd een volgende ronde voor haar,
En hopelijk is ze daar dan wél op tijd voor!

Rita

Rara, wat een rommel in de keuken,
Iedereen zoekt naar iets, maar alles is altijd kwijt,
Toen ontdekte ze een koekje op de grond,
Als een heilig moment van geluk, dat zomaar opdook.

Marie-Rose

Maak haar niet wakker vóór de koffie,
Als ze haar ochtendhumeur wil laten gaan,
Rare plannen heeft ze meestal na vijf,
In de ochtend is ze gewoon niet bij de les.
Ergens in de middag krijgt ze weer wat pit!
Rare verhalen vertelt ze altijd net na negen,
Ondanks dat niemand erom vraagt,
Sommigen zeggen dat ze een nachtmens is,
Eigenlijk hebben ze gewoon gelijk!

Een schitterende herinnering

Alle ringen die we kregen
van moeder of man
representeren lief en leed

We zien de herinneringen nog schitteren in onze dromen
en in het goud waar we ons steeds aan vasthouden

De ringen brachten steeds vertier
al denken we aan sommige mannen terug met iets minder plezier
Rond de vinger of rond de hals
ze blinken nog steeds even prachtig
als toen ze geschonken werden

Mijn trouwe metgezel

Een voorwerp van herinneringen
is nooit zo waardevol als de trouwe metgezellen die we hadden
Muizeke, flodder, mormel en wishful, blackie en jennie
sommige met een pintje in het bakje
andere met een stuk sofa tussen hun tanden
lelijk of mooi,
klein of groot,
allemaal even trouw,
wij zullen er steeds om rouwen
zelfs over dat klein venijn van een chihuahua die over me waakte alsof
ze een rottweiler was

Linda

Lakkerig knabbelt ze op een pinda,
In plaats daarvan probeert ze tegelijk te schrijven
met een potlood, wat niet gaat,
Nu ja, ze had beter eerst haar mond leeggemaakt,
Daar ligt haar tekening... oeps, een pindaafdruk
erbij,
Ach ja, kunst met een knisperend tintje, toch?

Sylvia

Steeds met een franke teut op school,
Yeah, geen blad voor de mond, ze zegt alles zonder lol,
Leraren proberen haar in toom te houden,
Vol humor, maar soms ook wat stout,
In ieder geval is ze nooit verlegen,
Altijd klaar om haar mening te geven!

Chantal

Constant moest ze leren schrijven, maar wel met rechts,
Het waren de nonnekes die zeiden: "Links? Dat is niks!",
Alle moeite om haar hand om te draaien,
Niet makkelijk, maar ze bleef proberen en zwoegen,
Toen het eindelijk lukte, was ze wel wat blij,
Alhoewel ze stiekem links toch fijner vond,
Links of rechts, schrijven doet ze nu zonder vrees.

Familie

Je vrienden zijn de familieleden die je kiest

soms cliché

soms echt waar

Een zus waar ik altijd naar verlangde

iemand die voor mij door het vuur zou gaan

kwam plots in mijn leven

als een ongevraagde maar zeer gewilde wervelwind van broederliefde

een droom die uitkwam

een waanzinnige klik die ik niet had horen aankomen

klik klik klik

de connectie van onze verbinding

is onbreekbaar en tot op de dag van vandaag

een geluk bij heldere hemel

een cliché

maar echt waar

Jeugdliefde

Van Franske Claes tot Josef Ansem,

allemaal krijgen ze een plaats in

de kast van herinneringen.

Voetsporen van lang vervlogen liefdes

worden niet uitgewist door de tijd.

Guy thierry, het guyke dat goed kon tieren

of Patrick van de turnles

het waren allemaal schattekes, bollekes

sjoekes die soms meer deden dan handjes vasthouden

De kuskes die we stiekem deelden,

de handjes die we zweterig vasthielden.

Ze worden niet vergeten.

Oude liefde roest niet.

Maria

Met straf had ze vaak te maken op school,
Altijd net iets te luid of te ondeugend, die lol,
Regelmatig moest ze in de gang gaan staan,
In stilte, terwijl de les binnen doorging,
Ach, ze wist toch altijd weer terug naar binnen te gaan.

Gerda

Geschiedenis, haar favoriete vak,
Elke les gaf haar iets nieuws te ontdekken,
Rustig luisterde ze naar de verhalen van vroeger,
De nonnen gaven haar met geduld onderricht,
Altijd klaar om nieuwsgierig meer te leren
En hopelijk is ze daar dan wél op tijd voor!

Moederliefde

Mijn kinderen zijn mijn alles
Mijn wereld, mijn liefde, mijn alles
Ze zijn allemaal goed terechtgekomen
Niets zijn ze tekort gekomen
een boterham minder voor mij
een beter leven voor hen
Alledrie, mijn zonen, mijn dochter
Een leven zonder hen is geen leven
Moederliefde, ik wens het iedereen toe

Gouden raad

Ik geef je graag een gouden raad
ga op stap en verken de wereld, doe het nu je dit nog kan
stel niet uit en blijf positief want ook al is de wereld niet altijd even lief
je moet steeds denken, alles komt altijd goed.
Kijk naar alles in je eigen bezit, wees dankbaar en verlang niet naar wat
je niet hebt want het geluk zit echt in dat kleine hoekje.
En weet, als Sneeuwwitje het allemaal had geweten had ze ook niet in
die appel gebeten.
Dus ontdek, ga op pad, trek eropuit.
Wees niet bang voor wat komen gaat want voor je het weet is het
voorbij.

Geroezemoestuin

We oogsten gretig onze vruchten
uit de grond die ons labeur heeft bewerkt
een gouden sausje van geroezemoes
land nog steeds zompig in mijn oren
als de ruis waarop we luchtkastelen toverden
uit de hoedenplank van het collectief verhaal
waar we pennen scherpten en potloden likten
op stukjes onverdwaald papier werd hier
geschiedenis herschreven tot een oeuvre van geluk
zaligheid, vertoeven in het groen achter mijn oren
in de lommerte van onze geweldige geroezemoestuin
is het altijd een beetje thuiskomen.

Op de koffie

Tussen de kruimels van de koekskes die we deelden
werden we steeds meer en meer verwant met elkaar
deelden we liefdevol verleden tijd, in de hoop op de toekomst
werd niemand op de kap gezeten wanneer Linda weer eens verliefd
slenterden we soms als de hondenkar waar Martha aan dacht
en sjeesden we vaak als de wiederweerga, waardoor Alfons trots op ons
het begon pas echt al Chantals feuilleton haar uit haar fauteuil had gehesen
en wanneer er spreekwoordelijk aan Yannicks baard werd getrokken
al was het maar om plaaglijk de draak met hem te steken
met iedere regel geschreven, droogde geen druppel regen op de straatstenen
maar kwam wat vermeend versteend, weer minstens even tot leven
in Sint Anna, waar we met de voetjes in het zand, altijd even mochten stranden.

Senioren aan het woord

Gedichten door Yannick Moyson & Cleo Klapholz, geïnspireerd door de levensverhalen van de senioren van woonzorgcentrum Sint Anna.

Tekeningen door Juno Lauwers en Elisabeth Roggeman

www.zorgbedrijf.antwerpen.be